

Skyldigt  
ähre-minne, när  
wälborne nu hoos  
gud salige  
jungfrun jungf.  
Beata ...

Gavelius, Petrus Eliae

1700-1829 81 Cbza Fo1. 1709  
*Brunno*



National Library  
of Sweden

Skyldigt Åhre = Minne /

När

Wälborne nu hoos G:ns Salige Jungfrun

**Jungf. BEATA  
CHRISTINA  
BRUNNO,**

Den Wälborne Herrens

Herz REINHOLT BRUNNOS

MAJORENS wed Nylänfska Cavallerie Regimentet

Högt = älskelige Dotter ;

Uthi Urdiala Kyrkia med tilbörliq Brydna / i Grafiven  
nedsattes den Decemb. Anno 1709.

Wed des Lägerstad stält

af

Högädla Husets

Högtsförbundne och ödmuße

Tjenare.

PETRO GAVELIO.

**A**ttfärdighetens Sool/ och Liffens Förste sälla/  
GUD ähros skeen/ vårt Lius/ odödlighetens Källa/  
Gack med tin kärlek up/ och gör oss wägen lius/  
När döden bryter ned vårt usla Jorde-huus.

Gack med tin kärlek up/ af nådens fullheet stora/  
Städ mig den dyra eld/ tin ande en förlora/  
Kom lys och led tu mig/ wälsigna hwad iag gör!  
Till wördsam Tacksamhet/ mitt dumma synne för.

Min plickt af Tacksamheet/ bödr oförtruten wara/  
Till har iag önskat häst/ min skyldigheet förklara/  
När den wj sackne/ hint sin älders mogna daer/  
Och dygden burit frucht/ som redan blomma baar.

Men som then stora GUD thes siäl fullkommen funnit/  
Och hon sin mognad brätt emoth förmodan hunnit/  
Så will omogen iag med ofullkommen hand/  
Nedlägga wördsam tienst wid hennes griffte sand.

Nu stanna mitt förnuft ty grafwen tig påminner/  
Att alt hwad jordiskt är/ som rök och dimba swinner/  
Enär den ädla siäl odöblig går til GUD/  
Och frögdas wällförnögd med liffens ähre - skrud/

Hon frögdas/ ty hon kan i döden nöije finna/  
Ett nöije hwilket blott the rätta Christine winna/  
The Christine hwilkas dygd bewist: them draga safft/  
Af Jesu Liffens träd/ och thes fördolda krafft.

Ett nöije/ ewigt lijf/ och liffens liuswa trefnad/  
En härlig Ewigheet och Salig ängla lefnad/  
En helig härligheet i salighetens boo/  
I lustig klarheet och i HERrans egen roo.

Ett nöije som så högt then ädla Siälen gläder/  
Att hon uti sin död med frögd i sägnad qwäder:  
Mig lystet skiljas hän ( O GUD oss nådig bliff!)  
Ty döden är min winst och Christus är mitt lijf.

När GUD å Thabors bärg en klarheet stråla tände/  
Och GUD; Apostlar blott en liustig försmaak kände/  
Af thetta nöije och af the uthwaldas frögd/  
Strax hördes: här är godt/ wij äro wällförnögd.

Förden.

Fördensfull Salig/ säll/ wällsignad/ högt förnögd/  
Tu sälla siäl/ som nu fullkomligt himla frögder  
Besitter/ niuter/ seer/ och lefwer hoos tin GUD/  
I Sällheez Paradijs en helig Jesu Brud.

Tu lefwer wällförnögd men wij med skuldig heeder/  
Tin sambre dehl til roo ledsage/ och tin seeder  
Berömme/ efter tu tin lefnad; korta daar/  
På dygdens hårda baan berömligt wandrat haar.

Men hoo kan teckna rätt/ tin sedigheet/ tin lydna/  
The i tu sunnen blef tin stam en wärdig Prydna;  
The tig haa bracht till lijf/ them wast tu kär och hull/  
Ty wäta the och mäst med tärar nu tin mull.

När tu tin stötsel fick strax hon med frucht belöntes/  
Slijf medfödd dygde - driff i späda blodet röntes/  
Ty wijsdoms fina stähl och tuchtans trefna hand  
I Siälen finna dygd/ til dygd en åträs brand/

Sidst guda dötrar mäng/ sig här tillstädes finna/  
Then gunst tu them bewijst/ the tacksamst sig päminna/  
Här söra Charites, Minerva är tillstäs  
Och Pietas går främst i thenna lijf process.

Betyga hwar för sig att the sitt nöije funnit/  
Utthi titt ädla bröst. att parcæ längre Spunnit/  
Tin lijfs träd jämn och stark/ thed haa the önskat wist:  
Sru Fama titt beröm nu gömmer aldra sidst.

Hon skall och på tin mull med sanning kunna säija/  
Att tu som dödlig Påst/ the Jungfrur welat wäija  
Som lätta/ hwad the tänckt/ helt oansändigt sagt/  
Och på sitt land en skönst med sina tanckar bracht.

Tu livor oförskämd/ ofkyldig skonas borde/  
Hälst när man mången from i landet säg och sporde/  
Bland them wär Brunno war och Hennes syffon små/  
Som i förälbrars huus en an'n upfostran säå.

Men all hugswalans GUD som sälla siälen gläder/  
Med Andans tröste - flod och söfligt nåde wäder/  
Eå läska swalka styrck the sorg - bebundnas siähl!  
Med sälla lifwez smaak försöta hwad them qwähl!

Graf

## Graf = Skriff.

**F**henna Läger stad sin spåda lemmar  
hwyllar/  
Then med sin afgang lärde hur' tiden  
skyndsamt ijar/  
Tre gångor Tre sitt lop then Purpur-  
pryddas Sool/  
Haar hunnit af och til emellan ymsan  
pol,  
Sen Hon then första Blick i thetta linsat  
giorde/  
Och tils man Henne kall å Bären liggia  
sporde/  
Af högt och ädelt Blod Hon Lif och  
Lefnad fann/  
Ther Japhets Söner boo/ i kalla Tawast-  
Land.

